

DISSERTATIO ACADEMICA,
DE
PLAGIS ÆGYPTIACIS
Exod. VII-XII.

CUJUS
PARTEM QUINTAM,

DE
LOCUSTIS ÆGYPTUM INUNDANTIBUS,
CONS. AMPL. FACULT. PHILOS. ABOËNS.
PRÆSIDE

Mag. JOHANNES BONSDORFF,
Lingg. Orientt. & Gr. Prof. Ord.

PRO GRADU,

PUBLICO EXAMINI MODESTE OFFERT

JOHANNES HERTELL,
Stip. Publ. Satac.

In Auditorio Medico die XXI. Junii MDCCCX.
H. a. m. s.

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

DISSERTATION

DE

ANNO MDCCCLXII

PARTI PRIMA

LOCUS

CON

TRIA

MAG. JOHANNES BOVENS

PRO

IN

SCIENTIIS

PHILOS.

IN ACADEMIA MEDICAE XXI. JUNII MDCCCLXII

II. 17. 2

ABO. Typ. Trawersiana

§. V.

Animo quidem, premente plaga nuperrime descri-
pta, eoque conciderat Pharaon, ut, consilii
inops, se Israelitas dimisurum sponderit, modo to-
nitrua cessarent & grandines; verum, ut odio potius
quam religioni & fidei in rebus asperis datæ parere
solent Tyranni, ita hic quoque, sedata quamvis tem-
pestate, pacto non stetit, sed pristinum recepit spiri-
tum. Moses igitur & Aharon Tyrannum posthæc
rursus conveniunt (*v. Exod. X. 1. seqq.*), terramque
Ægyptiam horrendis *locustarum* (a) agminibus pro-
A pe-

---

a) Hebraicum ארבה in specie *Gryllus gregarius* (vid.
FORSKÅL *Descript. animal.* p. 81.) significare, facile con-
cedimus; sed in loco nostro Mosaico, ut & alias sæpe,
locustas in genere intelligendas esse, vix eget notatione.
Cfr. tamen ODMANN I, c. P. II, p. 77, seqq.

pediem (*cras*) inundatam & mirum in modum vexatam fore, prænuntiant: vaticinium, insecuto tristi, quem auctor Historiæ Mosaicæ itidem narrat, eventu comprobatum. Legimus namque v. 12. seqq., Mosen manum suam cum baculo iterum extendisse, eoque facto & postquam Eurus a Jova excitatus per totam diem noctemque integram flavisset (*b*), locustas, tanta multitudine & copia, ut omnem terræ superficiem obtexerint eamque obscurarint (*c*), agrorum & arborum fruges a grandine relictas absum-

b) Quoniam v. 13. expresse dicitur, locustas, nonnisi transacto post baculi extensionem *υυκτημερω*, Ægyptum invasisse, novum inde accedit robor lententiæ supra allatæ, plagas Ægyptias non illo præcise, quo baculum huncce sustulerat Moyses, temporis articulo erupisse.

c) Patebit quidem ex infra dicendis, in Oriente insuetum non esse, ut locustarum in aëre grassantium examina solis obscutent radios; sed, si, præeunte ÖDMANN l. c. p. 79. verba *ϕυνη ϕυνη* ad idem retuleris phænomenon, textum sacrum habebis repugnantem. Cum enim in antecedente oratione narratum sit, locustas omnem terræ superficiem *janjam* obtexisse, haud sane, quomodo *tum demum* (nisi *υσεγων προσεγων* in narratione irreplisse statuerimus) solis lucem obnubilare *potuerint*, intelligimus. Verbum itaque verbo reddere convenit, *locustas omnem terræ superficiem obtexisse eamque obscurasse, i. e. totam quantam obtexisse.*

sumserint, ut nihil neque in his neque in illis viride superesset, Ægyptum, donec vento contrario ab eodem Jova immisso dejectæ in sinu submergerentur Arabico, occupasse. Hæc vero omnia, utut in auribus nostris miraculosa sonent, nihil tamen, quod non hodie quoque in Ægypto & adjacentibus regionibus Asiæ & Africæ cernere liceat, habere videntur in recessu. Narrant quippe tam veterum quam recentiorum haud pauci, locustas, huc & illuc in Asia (inprimis meridionali) & Africa (Ægypto, Abysinia &c.) ventis turmatim circumvehi, & quidem sæpe ineffabili adeo multitudine, ut in aëre volitantes, nubium densissimarum instar confertæ, solem obnubilent, confidentes autem, non modo terram plurimum milliarium spatio obtegant, sed & quidquid herbidum & frondosum fuerit, herbas, frutices & arbores (ad corticem usque) brevi arrodant & consumant, immo hominum haud raro infestent tecta & domicilia; ventorum vero beneficio sæpius accidere, ut, agris sic quidem desolatis, ad maria vel sinus marinos appellantur, transvolaturæ autem, in fluctibus cursum suum absolvant maxime pestiferum (d).

A 2

Quæ

---

d) Ne longa testimoniorum series tædium Lectoribus adlerat, quæ maxime illustria sunt, subjiciamus tantum, v. gr.

Quæ cum ita sint, neque inficias eunt qui sibi orthodoxi videntur Interpretes, locustarum, qualis Ægy-

PLINII *Histor. Nat.* L. XI. Cap. XXIX. (Locustæ) Gregatim sublatæ vento in maria aut stagna decidunt. . . . Namque & grandiores cernuntur, & tanto volant pennarum stridore, ut aliæ alites credantur: solemque obumbrant, sollicitis suspectantibus populis, ne suas operiant terras. Sufficiunt quippe vires: & tanquam parum sit maria transiisse, immensos tractus permeant, diraque messibus contegunt nube, multâ contactu adurentes: omnia vero morsu erodentes & fores quoque tectorum."

ALVAREZII *Descript. Histor. de l'Ethiopie &c.* Capp. XXXII. XXXIII. (Cogimur tamen, quia librum huncce comparandi nobis non fuit facultas, Svecicam sequi versionem in *FRUNIS Beskrifn. om Abyss.* p. 74. leqq.) "I hela Landet äro de otaliga Gråshopporna en förfärlig och stor plåga. De förträ äro vård och växter. Deras mängd är otrolig, betäcker jorden och utfyller lusten, så at man icke kan se Solen. Om sköden som de förorsaka sträcke sig öfver hela Landet, skulle Inwånarne dö af hunger, och Landet blifwa öbebödt. Men i det ena året förhärja de en, i det andra en annan prowins. Stundom dröbbar olyckan 2 eller 3 prowinsar på en gång. Hvar de komma, blifwer Landet af dem mera förödt, än om en eldsvåda det öfvergått. Gråshopporna äro så stora, som stora Cikader, och hafwa gula wingar. När de komma öfver Landet, wet man det en dag förut, icke at man ser dem sjelfwa, utan af det at Solen kastar ifrån sig et

Ægyptum tempore Mosis attigerat, plagam, nostra etiam ætate in Oriente admodum esse familiarem; sed

gult sten, hwilket är et teken at de kallas Landet. Jordan gulnar äfwen genom återstenet af gråshoppornas wingar. Folket blifwer bestört, såsom skulle det då, och ropar: wi äre förlorade, ty Ambasi, d. å. Gråshopporna, komma. Jag har sett dem tre gånger: första gången i Barva, där wi hafwe ofta hört, at den eller den Prewinsen blifwit af Gråshopporna ruinerad. Jag såg här teket på Solen, den gula skuggan på jorden, och det af förskräckelse halfdöda folket.* Följande dagen war antalet af de ditkomna flygfåden så stort, at de efter wår beräkning, hwilken och sedermera blef bekräftad, öfwerföckte 24 mils (!) Landssträcka. Anmodad af Prästerne at underwisa dem om något hjelpemedel emot denna landsplåga, swarade jag först, at jag intet annat wisse än Bönen. Men wi Portugiser höllo sedan, med wårt Sändebuds bifall, en Procesion, sändigo Litanien, hwaruti Abyslinierne med instände, lågode ut på en hweteåker och exorcilerade Gråshopporna. När wi gingo åter hem, kommo de så hoptals bakom oss, at de tocktes wilja krofa våra hufwuden och skuldror; de stötte på oss med sådant wåld, som hade stenar och flockar (!) blifwit lastade på oss. Gråshopporna lågode sedan at hafwet. Emedlertid wisade sig et åfsmoln öfwer hafwet, som mötte dem, och i hela 3 timmar forisfor med hisseligt dunder och regn, hwaraf alla floder uppslodes. När wattenet afrunnit, war det sanneligt at se de döda Gråshopporna, som lågo til 2 alnars högd och därutöfwer (!) på stränderne. 3 som

sed ad litteram textus sese recipientes, miraculi excellentiam nihilominus prædicant. Hinc ROSEN-
MIL-

lige floder woro de upstaplade såsom hoga berg (!), så at man följande morgonen icke mera såg någon lefwande gråshoppa. På en annan ort, som låg på en dagereses affstånd härifrån emot hafvet, fördråttade Portugiserne et dylligt underverk. — En dyllit ödeläggelse, som gråshopparna hade förorsakat, sågo de i Aguaoan, en på et berg belägen ort uti Prowinsen Abuguna, som låg 30 dagereser ifrån Barva. Hirsen som Carlos Zaburo, war krossad och nedslagen, såsom hade et åskvæder gåt däröfver. All såd, korn och Toff woro så helt förtärde, at man hade funnat tro, det intet blifwit där sått. Eräden woro utan blad, barken aldeles afåten, och ingen växt sågs mer, emedan allt war af dem upfråtit." &c. &c.

BEAUPLANII, e cujus *Descriptione Ucraniæ* &c. hæc quidem excerpta legere licet apud ÖDMANN I. c. P. III. p. 72. seqq. "Jag har sedt denna öhyra ströfwa flera år å rad, men särdeles 1645 och 46. Den kommer icke endast i Legioner, utan såsom flödar, af 5 eller 6 Franska mils längd och 2 eller 3 mils bredd. De drifwas til Ukrain af Östliga windar, och upåta där all såd, allt gräs, och det ofta innom två timmar. Om de stadna der i October, då de wanligt ofkomma efter åggläggningen, blir landet följande War 300 reser warre utsatt, emedan hvarje hona lägger 300 ägg, som af wårwärman framkläckas. Men om starkt höst, regn faller wid åggläggningstiden, förgås hela yng,

let, och landet blir följande året fritt, värest icke ny
byra vilföres från andra håll. Man är ej i stånd af
uttrycka deras myckenhet, ty hela lusten är af dem up-
fyld och förmodad, och jag kan icke likna dem wid
något lämpeligare än wid snöfall, som drifwes af win-
den; och när de utbreda sig at åta, är hela marken of
dem betäckt. Under det de fräta, höres et buller. De
afgnaga all grönt jämt med jorden. Derefter upfly-
ga de och låta sig horisföras af vinden, då Solen af
dem förmodas. År 1646 såg jag i förundran öfver
deras otroliga myckenhet wid Novogrod. De hade
blifvit der kläcke den våren. En del kunde ännu in-
tet flyga, och hölgde marken. Lusten war af de öfri-
ga så uppfyllt, at jag för mörkret icke kunde åta i min
kammare utan ljus. Alla hus woro uppfylde af gräs-
hoppor, til och med stall, lador och källare. Jag sökte
förgäfves fördrifwa dem med rök af krut och swafvel.
Så snart dörren öppnades inströmmade hela swärmar,
och åstadkommo en odrägelig plåga i det de stögo midt
i ansigtet på folket. Man kunde knapt öppna munnen,
utan at de der inträngde sig. De kostade sig på ma-
ten och woro ständigt i wägen för knifwen, när man
fönderstär sina bitar; ehuru noga man åstode sig,
inträngde de likwäl med matbetan i munnen och kom-
mo för tänderna." &c. &c.

SHAWIE l. c. T. I. p. 331. Elles" (sauterelles)"com-
mencerent à paroître sur la fin de Mars le vent ayant
eû quelque tems auparavant. Vers le milieu d'A-
vril, elles l'étoient si prodigieusement augmentées, qu'au
plus fort du jour elles formoient des especes de nuées
qui obscurcissoient le Soleil. Environ la mi-Mai, leurs
ovaires étant pleins, elles commencerent à se retirer les

unes après les autres dans les plaines de *Mettijah* & autres lieux voisins, pour y poser leurs œufs. Le mois suivant on commença à voir de jeunes Sauterelles; et il est remarquable que dès qu'elles étoient écloses, elles se joignoient ensemble et formoient une troupe serrée qui couvroit plusieurs centaines de verges en carré. Prenant en suite leur route en droiture, elles grimperent les arbres, les murs et les Maisons, et devorèrent toute la verdure qu'elles trouvoient en chemin, en sorte que rien ne leur échapa."

DE TOTTI l. c. P. II. p. 52. "Des nuées de sauterelles fondent fréquemment dans les plaines des Noguais, choisissent de préférence les champs de millet, et les ravagent en un instant. Leur approche obscurcit l'horizon, et le nuage que produit la multitude enorme de ces animaux fait ombre au Soleil. Si les Noguais cultivateurs sont en assez grand nombre, par leur agitation et par leurs cris, ils parviennent quelque fois à détourner l'orage, si non, les sauterelles l'abattent sur leurs champs et y forment une couche de 6 à 7 pouces d'épaisseur. Au bruit de leur vol succede celui de leur travail devorant; il ressemble au cliquetis de la grele, et son resultat la surpasse en destruction. Le feu n'est pas plus actif; et l'on ne retrouve aucun vestige de vegetation, lorsque le nuage a repris son vol, pour aller produire ailleurs de nouveaux desastres. Ce fleau s'étendrait sans doute sur une culture abondante, et la Grece et l'Asie mineure y seraient plus fréquemment exposées, si la mer noire n'engloutissait la plupart de ces nuées de sauterelles lorsqu'elles tentent de franchir cette barrière: J'ai vu souvent les plages du Pont-Euxin, vers le Bosphore de

Thrace, couvertes de leurs cadavres deséchés et en si grand nombre qu'on ne pouvoit marcher sur le rivage, sans enfoncer jusqu'à mi-jambe dans cette couche de squelettes pelliculaires. Curieux de connoître la véritable cause de leur destruction, j'ai cherché les occasions d'en observer le moment, et j'ai été témoin de leur anéantissement total, par un orage, qui les surprit assez près de la cote, pour que leurs corps y fussent apportés par les vagues avant d'avoir été deséchés; ces cadavres y produisirent une telle infection, qu'il fallut plusieurs jours avant de pouvoir en approcher."

VOLNEY l. c. T. I. p. 179. "La Syrie partage avec l'Egypte, la Perse et presque tout le Midi de l'Asie, un autre fléau non moins redoutable, les nuées de sauterelles dont les voyageurs ont parlé. La quantité de ces insectes est une chose incroyable pour quiconque ne l'a pas vue par lui-même: la terre en est couverte sur un espace de plusieurs lieues. On entend de loin le bruit qu'elles font en broutant les herbes et les arbres, comme d'une armée qui fourrage à la dérobée. Il vaudroit mieux avoir affaire à des Tartares, qu'à ces petits animaux destructeurs: on diroit que le feu suit leurs traces. Partout où leurs légions se portent, la verdure disparoit de la campagne comme un rideau que l'on plie; les arbres et les plantes, depouillé de feuilles, et réduites à leurs rameaux et leurs tiges, font succéder en un clin-d'œil le spectacle hideux de l'hiver aux riches scènes du printemps. Lorsque ces nuées de sauterelles prennent leur vol pour surmonter quelque obstacle, ou traverser plus rapidement un sol désert, on peut dire à la lettre que le ciel en est obscurci, - - - Quant aux vents du Sud et

MÜLLER (e), vestigiis ill. MICHAËLIS (f) insistens, ita habet: "Agmina igitur locustarum in Oriente insolita non sunt; sed nihilominus id, quod nostro loco narratur, mirabile fuit. Nempe in eo id cernebatur, quod"

de Sudest, ils chassent violemment les nuages des fautes^a relles sur la mediterrannée; et ils-les y noyent en si grande quantité, que lorsque leurs cadavres sont rejettés sur le rivage, ils infectent l'air pendant plusieurs jours à une grande distance."

Cfrr. de cætero, præter loca Biblica, in quibus strages, quas olim in Oriente ediderunt locustæ, aut narrantur, aut saltem spectantur (inprimis *Joslis C. I. & II. & Apocal. IX. 3-11*), TACITI *Annal.* L. XV. C. V., LIVII *Hist. Lib. XLII. Cap. X.*, AGATHARCHIDES *peripl. mar. rubri* (vid. *Geogr. vet. Script. Gr. min.* Vol. I. p. 42) coll. DIODORO SIC *Biblioth. L. III. C. XXIX.*, & STRABONE *Geogr. L. XVI.* (p. 1118. Ed. Amstelod. a. MDCCVII.), HIEKONYMI *Comment. in locum laud. Joslis*, JULIUS OBSEQUENS *de prodigiis C. XC.*, OROSI *adv. pag. L. V. C. XI.*, BONGARSHI *Gesta Dei. p. Fr. T. I. p. 424.*, DAPPER *Beschr. v. Africa p. 317, 18, 452, 679.*, HASSËLQUIST l. c. p. 608 seqq., NIEBUHR *Beschr. v. Arab. p. 168 seqq.* FORSKÅL l. c. Adeant vero, qui plura adhuc legere cupiunt hac in re testimonia, LUDOLFF *Comment. in Hist. Æthiop. p. 173 seqq.* & ÖDMANN l. l. c. c.

e) *Schol. ad Exod. X. 15.*

f) In notis ad *Exod. X. 13.*

quod Moses prædicere poterat, Eurum jam oriturum, & locustas non (uti plerumque fit teste Hasfelquistio) in Palæstinam aut Syriam, sed in Ægyptum invehiturum esse; & quod vicissim vento contrario a mari excitato locustas in mare algosum abjectum iri, idem ille certissime norat." BOCHART (g) vero ita scribit: "Sed in Ægyptiis locustis aliquid fuit solito gravius. Cum enim in Ægypto pestis nulla sit frequentior, tamen Moses diserte dicit (v. 6 & 24), his locustis neque pares unquam fuisse, neque postea futuras." — Observare itaque liceat, primo, immensa illa, quæ in Oriente & Africa grassari solent, locustarum agmina, non semper, neque instinctu quodam, versus septentrionem, ut falso statuit HASSELQUIST (h), cursum suum dirigere, sed, prout ventis ferantur spirantibus, huc & illuc, sursum & deorsum, distrahi (i), nec nisi Austris vere Palæstinensium regnantibus (k) attribuendum esse, quod locustæ ex Arabia (Gryllorum, ut ÖDMANN ait, vagina) excitatæ, ad boreales regiones

g) Hieroz. P. II. p. 461.

h) l. c. p. 610.

i) Cfr. ÖDMANN l. c. p. 82. & 96.

k) Cfr. VOLNEY l. c. T. I. p. 192.

nes ut plurimum tendant. *Deinde*, indignum non est quod adnotetur, e signis cœli solisque, per totum *νοκτιμερον*, locustarum apparere adventum (1), eo-que pacto, Mosen, si ita placet, advolantem horum Insectorum exercitum potuisse prædicere. *Tertio*, neque illud, in quo cardo rei præcipue vertitur, prætereundum est, ventos Ægypti natura sua esse periodicos, Eurumque & ventos e cardine boreali spirantes, tempore verno, dum copiose gignuntur & impudentius vulgo circumvagantur locustæ (m), usque ad æquinoctium vernum s. mensem Martium, quo & Ægyptum locustis vexatam fuisse ponimus, alternis regnare vicibus (n); adeoque nullam vim naturæ illatam fuisse eo, quod, solito anni tempore, orientalis ventus locustas invexerit, caurus contra vel thrafcias repulerit. Quamvis enim & hac occasione, baculo & precibus Mosis meritum quoddam textus facer adjudicet, per se tamen patet, nullam aliam, re vera, Mosi in hac parte tribuendam esse laudem, quam quod pestem illam, & irruptionem & remotam fore prædixerit. Tacemus, HERCULEM Oetæos & locu-

1) Cfr. ALVAREZ l. c.

m) Cfr. Auctores supra cit. not. d).

n) In hoc puncto facile conciliaveris LARREY l. c. p. 420, 21, & VOLNEY l. c. T. I. p. 35, 36.

locustis liberasse (o), atque ALVAREZ cum cæteris Legationis Lusitanicæ sociis, in precibus & aliis religiosis ceremoniis, sibi quoque contra locustas quæfivisse, ne sic quidem leve & inutile, præsidium (p). Quarto denique, observandum est, formulam dicendi, qua auctor narrationis Mosaicæ ad gravitatem plagæ innuendam utitur cuique tantum tribuit BOCHART, in V. T. scriptis *proverbialiter* occurrere (q), neque nimis ad verbum premenda esse proverbia. Præterea ex ipsa plagæ descriptione & supra allatis Peregrinatorum testimoniis liquido fluit, *simili* calamitate sæpius hodie quoque vexari Orientales.

e) Cfr. STRABO l. c. L, XIII. p. 912,

p) Vid. ALVAREZ l. c.

q) Cfr. II. Reg. XVIII. 5, XXIII. 25, imprimis Joel. II. 2;

The first thing I noticed when I stepped
out of the plane was the fresh air.
It felt like I had been in a cocoon
for weeks. The sun was shining
brightly, and the birds were singing.
I had never felt so alive before.
The world was so beautiful, and I
was so happy to be here. I had
found my home.

I had been told that the weather
was perfect. It was just what I
needed. I had been so stressed
before, but now I was relaxed.
I had found my peace. I had
found my life.

I had been so lucky. I had
found everything I needed. I
had found my family. I had
found my friends. I had found
my love. I had found my life.

I had been so happy. I had
found everything I needed. I
had found my home. I had
found my life.